

(F. sp. 1603). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $13/12$ (L. sp. 308). Partiernes ordførere: Aage Knudsen, Johannes Jensen, Bouet, Ingeborg Refslund Thomsen, Chr. Nielsen og Steffensen. 2. beh. $13/12$ (L. sp. 345). 3. beh. $13/12$ (L. sp. 347). *Loven stadfæstet 14. december 1951*. (Lovt. nr. 484).

Forslaget til den heromhandlede lov gik oprindeligt kun ud på, at *pristalsreguleringen* af alders- og invaliderenten m. v., der hidtil har fundet sted pr. 1. april, fremtidig også skulle foretages pr. 1. oktober. Bestemmelserne herom skulle træde i kraft straks, dog således at der pr. 1. oktober 1951 fandt regulering sted på grundlag af det for juli 1951 offentliggjorte pristal.

Som begrundelse herfor anførtes i bemærkningerne til lovforslaget:

„ I § 85 i folkeforsikringsloven af 20. maj 1933 var det bestemt, at hver gang det af det statistiske departement for januar og juli måned offentliggjorte pristal steg eller faldt med 3 pct. i forhold til det for oktober 1929 offentliggjorte pristal, ville alders- og invaliderenten samt visse tillæg m. v. være at forhøje eller nedsætte med 3 pct.

De ændrede beløb havde gyldighed henholdsvis fra 1. april og 1. oktober.

Ved lov nr. 122 af 7. maj 1937 ændredes den omhandlede bestemmelse i folkeforsikringslovens § 85 imidlertid derhen, at regulering af de nævnte ydelser kun skulle finde sted een gang årlig, nemlig pr. 1. april.

Som begrundelse for denne ændring henviste man til de ret betydelige administrative vanskeligheder, der ville være forbundet med at foretage halvårige reguleringer, idet det dog også anførtes, at det i tiden efter 1933 overhovedet kun havde været påkrævet at foretage regulering 2 gange.

Efter den nugældende bestemmelse foretages reguleringen iøvrigt på den måde, at renten og de øvrige ydelser, for hvilke folkeforsikringslovens § 85 hjemler adgang til pristalsregulering, forhøjes eller nedsættes med 2 pct., for hver gang pristallet stiger eller falder med 2 pct. i forhold til januar-pristallet 1946.

Det stærkt stigende prisniveau, særlig i det seneste år, har påny gjort spørgsmålet om en hyppigere regulering aktuelt.